

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 12 март 2018 г.
(OR. en)

7064/18

**Междуетноституционално досие:
2018/0043 (COD)**

EF 74
ECOFIN 233
CODEC 366
IA 63

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От: Генералния секретар на Европейската комисия,
подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор

Дата на получаване: 12 март 2018 г.

До: Г-н Јерре TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

№ док. Ком.: COM(2018) 94 final

Относно: Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА
СЪВЕТА относно емитирането на покрити облигации и публичния
надзор върху тях и за изменение на Директива 2009/65/ЕО и
Директива 2014/59/ЕС

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2018) 94 final.

Приложение: COM(2018) 94 final

Брюксел, 12.3.2018 г.
COM(2018) 94 final

2018/0043 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за
изменение на Директива 2009/65/ЕО и Директива 2014/59/ЕС**

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2018) 50} - {SWD(2018) 51}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Днес Комисията прие пакет от мерки за задълбочаване на съюза на капиталовите пазари, както и Съобщението „Завършване на съюза на капиталовите пазари до 2019 г. — време е да ускорим процеса“. Пакетът включва настоящото предложение, предложение за улесняване на трансграничното разпространение на инвестиционни фондове, предложение относно приложимото право към действието на прехвърлянето на вземания спрямо трети лица, както и Съобщение относно приложимото право към имуществените последици от сделките с ценни книжа.

Покритите облигации представляват дългови инструменти, емитирани от кредитни институции и обезпечени с обособен пул от активи, които са директно изискуеми за удовлетворяване на облигационерите като привилегирани кредитори. Същевременно облигационерите запазват правото си да предявят вземане към емитента в качеството си и на обикновени кредитори. Това двойно вземане към пула от обезпечения, от една страна, и към емитента, от друга, представлява механизъм за двойна защита.

Покритите облигации се емитират от кредитни институции, което ги прави важен и ефективен източник на финансиране за европейските банки. Те улесняват финансирането на ипотечни заеми и заеми в публичния сектор, давайки мащабен тласък на кредитирането изобщо. Едно от съществените преимущества на покритите облигации в сравнение с други видове източници за финансиране на банките, например обезпечените с активи ценни книжа, е фактът, че банките запазват риска в счетоводните си баланси, а инвеститорите имат вземания директно към банките. Поради това покритите облигации дават възможност на банките не само да отпускат повече заеми, но и при по-голяма сигурност. Не на последно място поради тази причина покритите облигации се търгуваха добре по време на финансовата криза в сравнение с другите инструменти за финансиране. Те се оказаха надежден и стабилен източник на финансиране за европейските банки в период, в който възможностите по останалите канали за финансиране намаляваха.

Разработването на нормативна уредба на равнището на ЕС, благоприятстваща покритите облигации, ще засили тяхното използване като стабилен и разходноефективен източник на финансиране за кредитните институции, особено там, където пазарите са по-слабо развити, за да се подпомогне финансирането на реалната икономика в съответствие с целите на съюза на капиталовите пазари (СКП). Тази благоприятстваща покритите облигации уредба ще предостави на инвеститорите по-широк и сигурен набор от инвестиционни възможности и ще спомогне за запазване на финансовата стабилност. Държавите членки ще трябва да транспонират разпоредбите, като гарантират, че националните нормативни уредби за покритите облигации отговарят на установените в настоящото предложение принципни изисквания. Поради това всички покрити облигации в Европа ще трябва да отговарят на установените в настоящото предложение минимални изисквания за хармонизация.

Нормативната уредба, благоприятстваща покритите облигации, е застъпена в Работната програма на Комисията за 2018 г.¹ В писмото си за намеренията, последвало

¹ COM(2017) 650.

последната му реч за състоянието на Съюза, председателят на Европейската комисия потвърди, че инициативата за нормативна уредба, благоприятстваща покритите облигации, следва да бъде започната или приключена до края на 2018 г., за да се гарантира по-задълбочен и по-справедлив вътрешен пазар². Комисията потвърди това свое намерение в междинния преглед на Плана за действие за изграждане на съюз на капиталовите пазари (СКП) от юни 2017 г.³

Използването на покритите облигации в рамките на единния пазар е неравномерно, като в някои държави членки те имат по-голямо значение, отколкото в други, а освен това са само частично уредени в законодателството на Съюза. Макар за тях да се прилага преференциално пруденциално и регулаторно третиране в различни отношения предвид по-ниския риск (например от инвестиралите в тях банки се изисква да заделят по-малко регулаторен капитал, отколкото при инвестициите в други активи), законодателството на Съюза не урежда изчерпателно какво всъщност представляват покритите облигации. Вместо това се предоставят различни видове преференциално третиране на покритите облигации съгласно определението им в Директива 2009/65/ЕО⁴. Това определение обаче е формулирано с конкретно намерение — да се ограничат инструментите, в които предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) могат да инвестират — и не може да послужи за по-широките цели на политиката на СКП.

Наличието на нормативна уредба на Съюза относно покритите облигации би следвало да увеличи капацитета на кредитните институции за финансиране на реалната икономика и да допринесе за развитието на покритите облигации в целия Съюз, особено в държавите членки, в които понастоящем няма пазар за тях.

Тя би активизирала и трансграничните потоци на капитал и инвестиции. По този начин тя би допринесла за изграждането на СКП, и по-специално за по-нататъшно разширяване на възможностите на кредитните институции да подкрепят икономиката като цяло. По-конкретно, тя би осигурила на банките по-широка гама от сигурни и ефикасни инструменти за финансиране.

Нормативната уредба включва директива и регламент, като и двата инструмента следва да се разглеждат като единен пакет.

В предложението за директива ще се определят основните елементи на покритите облигации и ще се формулира общо определение, което да послужи като съгласувана и достатъчно подробна основа за целите на пруденциалното регулиране, приложима във всички финансови сектори. С него ще се установят структурните характеристики на инструмента, специфичният за покритите облигации публичен надзор, правилата за използване на знака за европейски покрити облигации, както и задълженията на компетентните органи за оповестяване на информация в областта на покритите облигации.

² Европейска комисия (2017 г.). „Състояние на Съюза — 2017 г.: Писмо за намеренията до председателя Антонио Таяни и до министър-председателя Юри Ратас“.

³ COM(2017) 292.

⁴ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

Основната цел на предложениия регламент е да се измени член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013 (Регламент за капиталовите изисквания — РКИ). Измененията се основават на сегашното пруденциално третиране, но с тях се добавят изисквания за минимална свръхобезпеченост и заместващи активи. С тях ще се въведат по-строги изисквания за покритите облигации, за които се предоставя преференциално капиталово третиране.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Предложението е част от текущите усилия да се гарантира, че покритите облигации са с достатъчно високо качество, така че да продължат да се ползват от преференциално третиране.

То стъпва и върху работата, която Европейският банков орган (ЕБО) понастоящем извършва по определяне на най-добрите практики във връзка с емитирането на покрити облигации⁵. Тези усилия са в отговор на препоръката на Европейски съвет за системен риск (ЕССР) за определяне и наблюдение на най-добрите практики с цел осигуряването на стабилна и съгласувана уредба за покритите облигации в целия Съюз⁶.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Една от най-важните цели на Комисията е да се стимулират инвестициите и да се създадат работни места. Комисията вече даде начало на някои инициативи, с които да гарантира, че финансовата система дава своя пълен принос за постигането на тези цели. На първо място сред тях е инициативата за СКП, която обхваща редица други инициативи, насочени към мобилизирането на средства за стимулиране на растежа в Европа. Покритите облигации следва да се разглеждат в контекста на СКП, тъй като банковото финансиране понастоящем е най-важният канал за финансиране в Европа и едно от действията по инициативата за СКП е допълнително да се разширят възможностите на банките да подкрепят икономиката като цяло. За европейските банки покритите облигации представляват ефективен и стабилен инструмент за финансиране. Нормативната уредба за хармонизиране на покритите облигации следва да се разглежда в този по-широк контекст.

Друга важна цел на Комисията в сферата на финансовите пазари е да гарантира, че капиталовите изисквания за банките отразяват рисковете от активите в техните баланси. Съответно с изискванията по РКИ се гарантира, че покритите облигации, които в най-голяма степен се ползват от преференциално третиране, се характеризират с еднакво високо ниво на защита на инвеститорите. Тъй като законодателството на Съюза не урежда изчерпателно какво всъщност представляват покритите облигации (вж. по-горе), е необходимо хармонизиране, за да се гарантира, че покритите облигации притежават сходни структурни характеристики в рамките на целия Съюз, които осигуряват съответствието им с приложимите пруденциални изисквания. Поради това хармонизацията на покритите облигации е в съответствие с целта за постигане на финансова стабилност, която Комисията си поставя при регулирането на финансовите пазари.

⁵ Доклад на ЕБО за нормативната уредба и капиталовото третиране на покритите облигации в ЕС, ЕБО (2014 г.);

Доклад относно покритите облигации — препоръки за хармонизация на нормативната уредба за покритите облигации в ЕС, ЕБО (2016 г.)

⁶ Препоръка от 20 декември 2012 г. относно финансирането на кредитните институции, Европейски съвет за системен риск (ЕССР/2012/2) (2013/С 119/01).

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Договорът за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предоставя на европейските институции правомощието да определят подходящи разпоредби с оглед на установяването и функционирането на вътрешния пазар (член 114 от ДФЕС). Това включва законодателните актове, отнасящи се до функционирането на пазарите на покрити облигации като част от общото законодателство в областта на финансовите пазари.

• Субсидиарност (извън областите на изключителна компетентност)

Тъй като структурните характеристики на покритите облигации понастоящем са уредени главно на национално равнище, преференциалното третиране, предвидено в законодателството на Съюза, на практика се предоставя на различни по вид продукти. За да могат структурните им характеристики да съответстват на рисковия профил, въз основа на който се предоставя преференциално третиране на равнището на Съюза, са необходими действия на ЕС за създаването на обща нормативна уредба за покритите облигации в целия Съюз. Тези действия са нужни и за да се даде тласък на развитието на пазарите на покрити облигации в целия Съюз и да се подпомогнат трансграничните инвестиции в контекста на целите, които си поставя съюзът на капиталовите пазари.

• Пропорционалност

Както е посочено в придружаващата оценка на въздействието, предпочетеният вариант (минимална хармонизация въз основа на националните режими) следва да даде възможност за постигане на повечето от целите на тази инициатива при разумни разходи. Той също така осигурява нужната гъвкавост, за да се намери равновесие между конкретните потребности на държавите членки и единството, необходимо, за да се постигне съгласуваност на равнището на Съюза. При този вариант целите ще бъдат постигнати ефективно при минимални смущения и свързани с прехода разходи. Една от основните цели на подхода, възприет при настоящия законодателен пакет, е да се избегне пораждането на смущения във функционирането на добре развитите национални пазари, достигнали определено равнище на зрелост, като същевременно се осигури стимул за по-широко използване на покрити облигации. В предложението са включени разпоредби за заварено положение по отношение на вече емитираните покрити облигации, за да се осигури равномерно разпределение на разходите както за техните емитенти, така и в рамките на пазарите. Както се вижда от оценката на въздействието, очакваните разходи могат да се считат за пропорционални спрямо очакваните ползи.

• Избор на инструмент

Директивата е подходящ инструмент за създаването на хармонизирана нормативна уредба за покритите облигации на равнището на ЕС. Настоящата директива е основана на принципи, а подробните разпоредби са сведени до минимум, необходим, за да се гарантира прилагането на общ набор от основни структурни разпоредби в рамките на целия единен пазар. Държавите членки ще разполагат с известна свобода на действие при разработването на законодателните актове за транспониране на залегналите в директивата принципи.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Настоящата инициатива за покритите облигации е свързана с област, която понастоящем не е уредена изчерпателно в законодателството на Съюза.

Консултации със заинтересованите страни

При подготовката на настоящото предложение Комисията проведе няколко консултации със заинтересованите страни, по-специално чрез:

- i) открита обществена консултация относно покритите облигации (от септември 2015 г. до 6-ти януари 2016 г.),
- ii) публикуване на първоначална оценка на въздействието (9-ти юни 2017 г.),
- iii) две заседания на Експертната група по банково дело, плащания и застраховане и едно заседание на Комитета по финансови услуги.

Съгласно Плана за действие за СКП целта на обществената консултация бе да се оценят слабостите и уязвимите звена на националните пазари на покрити облигации и да се преценят предимствата от въвеждането на европейска нормативна уредба. Въпреки опасенията на участниците, че хармонизацията въз основа на универсален подход би могла да наруши работата на добре функциониращите пазари и да ограничи гъвкавостта и предлаганата гама продукти, те също така изразиха предпазлива подкрепа за целенасочени действия на равнището на ЕС, при условие че хармонизацията се основава на принципи и на действащите нормативни уредби, а също и че отчита особеностите на националните пазари. Резултатите от консултацията бяха обсъдени на публично изслушване, проведено на 1 февруари 2016 г.⁷

Комисията получи четири отговора във връзка с първоначалната оценка на въздействието, като всички те бяха в подкрепа на законодателната инициатива на ЕС. Респондентите посочиха конкретни аспекти от съответната национална нормативна уредба (напр. по отношение на ликвидността) и потвърдиха общото мнение в полза на хармонизацията, която не нарушава работата на добре функциониращите национални системи.

На първото заседание на Експертната група по банково дело, плащания и застраховане (9 юни 2017 г.) повечето държави членки изразиха подкрепа за установяването на нормативна уредба за покритите облигации на равнището на Съюза съгласно препоръката на ЕБО от 2016 г., стига тази уредба да продължи да почива на принципи. По време на втората среща (28 септември 2017 г.) се проведе по-задълбочена дискусия, но в общи линии държавите членки отново подкрепиха подхода, застъпващ принципната основа. Те изразиха сходни мнения и на заседанието на Комитета по финансови услуги през юли 2017 г.

Предложението се опира на информацията, получена при допълнителните срещи със заинтересованите страни и институциите на ЕС. Като цяло (въпреки тенденцията да

⁷ Резултатите от обществената консултация могат да бъдат намерени на следния електронен адрес: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/covered-bonds/index_en.htm

акцентират върху своята индивидуална гледна точка) заинтересованите страни подчертаха необходимостта да се постигне равновесие между необходимите изменения на действащата нормативна уредба с цел преодоляване на проблемите от пруденциален характер, от една страна, и стремежа да се избегнат нарушения в работата на добре функциониращите национални системи, от друга. Проблемите от пруденциален характер, свързани с преференциалното третиране на покритите облигации, бяха подчертани най-вече от ЕССР, ЕБО и Европейската централна банка, и до известна степен от компетентните органи на държавите членки, притежаващи добре развити пазари на покрити облигации, както и от агенциите за кредитен рейтинг; съображенията, свързани със запазването на добре функциониращите национални пазари, бяха застъпени в мненията предимно на държавите членки с добре развити пазари на покрити облигации, както и в мненията на емитентите и инвеститорите.

Подкрепа за действията изрази също Европейският парламент, като призова за европейска нормативна уредба в областта на покритите облигации⁸.

- **Събиране и използване на експертни становища**

На 1 юли 2014 г. ЕБО представи доклад, в който извежда най-добрите практики за осигуряването на стабилна и съгласувана нормативна уредба за покритите облигации в целия Съюз⁹. Докладът бе изготвен в отговор на препоръката на ЕССР от декември 2012 г. относно финансирането на кредитните институции¹⁰. В документа ЕБО представя и становището си, поискано от Комисията през декември 2013 г. съгласно член 503 от РКИ¹¹, относно адекватността на настоящото пруденциално третиране на покритите облигации.

Като следваща стъпка ЕССР отправи препоръка до ЕБО да наблюдава функционирането на пазара на покрити облигации от гледна точка на набелязаните от ЕБО най-добри практики, като го призова при необходимост да препоръча по-нататъшни действия.

В отговор на това през декември 2016 г. ЕБО представи *Доклад относно покритите облигации — препоръки за хармонизация на нормативната уредба за покритите облигации в ЕС*. Той включва цялостен анализ на промените в регулаторната среда на покритите облигации в отделни държави членки, като поставя специален акцент върху степента на хармонизация с най-добрите практики, установени в предходния доклад. Въз основа на резултатите от анализа ЕБО призова за законодателни действия, насочени към хармонизация на нормативната уредба за покритите облигации на равнището на Съюза.

Настоящото предложение се опира на анализа и препоръките, представени от ЕБО. То се отклонява от тях в няколко по-второстепенни области – например, степента на подробност на разпоредбите за дериватите в пула от обезпечения, незадължителния

⁸ Резолюция от 4 юли 2017 г. относно доклада *Към общоевропейска рамка за покрити облигации* (2017/2005(INI)).

⁹ *Доклад на ЕБО за нормативната уредба и капиталовото третиране на покритите облигации в ЕС*, ЕБО (2014 г.)

¹⁰ *Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 20 декември 2012 г. относно финансирането на кредитните институции* (ЕССР/2012/2) (2013/С 119/01).

¹¹ *Искане за становище от ЕБО относно капиталовите изисквания при покритите облигации*, Ares(2013) 3780921 (20.12.2013 г.).

характер на изискването за определяне на наблюдател на пула от обезпечения, както и равнището на свръхобезпеченост.

През август 2016 г. Комисията възложи на ICF¹² проучване, въз основа на което да се оценят текущото функциониране на пазарите на покрити облигации и разходите и ползите от евентуално действие на ЕС. Проучването беше публикувано през май 2017 г., като в него бяха разгледани евентуалните ползи и разходи, свързани с препоръките на ЕБО. В документа се стига до общото заключение, че потенциалните ползи от законодателната инициатива превишават потенциалните разходи, което дава основания за предприемане на законодателното действие.

През декември 2017 г. Базелският комитет по банков надзор (БКБН) завърши последните следкризисни реформи на „Базел III“ – международната регулаторна уредба на банките¹³. Като част от реформите БКБН преразгледа стандартизирания подход към кредитния риск, като наред с другото включи и нови стандарти за експозициите към покрити облигации. За първи път новите стандарти до голяма степен възпроизвеждат на международно равнище подхода, използван от ЕС в РКИ, давайки възможност за по-ниски рискови тегла на експозициите по покрити облигации при определени условия. Това илюстрира факта, че третирането на покритите облигации е ЕС е издържано в пруденциално отношение и е обосновано от гледна точка на основните характеристики на този инструмент.

• **Оценка на въздействието**

Настоящото предложение е придружено от оценка на въздействието, която бе представена на Комитета за регулаторен контрол (КРК) на 6 октомври 2017 г. и бе одобрена на 17 ноември 2017 г.¹⁴.

КРК оцени високо комплексната и добре структурирана оценка на въздействието, като подчерта систематичното следване на интервенционната логика, както и множеството количествени данни в подкрепа на заключенията в нея. КРК препоръча изменения на доклада в две насоки:

- а) посочване на причините, поради които „29-ият режим“ се смята за непривлекателен; както и
- б) внасяне на повече яснота по основните елементи на подхода за минимална хармонизация и дали (и по какъв начин) те се отклоняват от препоръките на ЕБО (за целта бе добавено приложение б).

Оценката на въздействието беше изменена съобразно тези препоръки, като бяха включени и някои допълнителни предложения на КРК:

- i) по-подробни обяснения във връзка с европейските обезпечени ценни книжа;
- ii) по-подробно разяснение на предимствата от емитирането на покрити облигации;
- iii) по-задълбочен анализ на въздействието, което регулаторната хармонизация ще окаже върху трансграничната търговия (емисии, инвестиции) с покрити облигации;

¹² *Покритие облигации в Европейския съюз: хармонизация на нормативната уредба и пазарното поведение*, ICF (2017 г.).

¹³ *Базел III: завършване на следкризисните реформи*, Базелски комитет по банков надзор (7.12.2017 г.).

¹⁴ SWD(2018) 51 и SWD(2018) 50.

- iv) разяснения относно отхвърления вариант, предвиждащ единствено актуализиране на пруденциалното третиране на покритите облигации;
- v) по-подробно разяснение на „ефекта на опосредствано въздействие“, разглеждан във финансовата литература; както и
- vi) таблица, онагледяваща връзките между дейностите по мониторинг и целевите ползи.

Комисията проучи редица варианти за развитие на пазарите на покрити облигации и преодоляване на проблемите от пруденциален характер в рамките на политиката. Вариантите се различават по степента на хармонизация – от липса на регулиране до цялостна хармонизация:

- базов сценарий: не се предприема нищо;
- вариант 1: без регулиране;
- вариант 2: минимална хармонизация въз основа на националните режими;
- вариант 3: пълна хармонизация, заменяща националните режими; както и
- вариант 4: „29-и режим“, приложим успоредно с националните режими.

Вариант 1 (без регулиране) бе преценен като неефективен от гледна точка на постигането на целите, тъй като няма гаранция, че държавите членки биха се придържали към най-добрите практики. При вариант 3 (пълна хармонизация) целите вероятно биха били постигнати, но би могло да се стигне до нарушения в работата на добре функциониращите понастоящем пазари. Вариант 4 („29-и режим“, който за емитентите означава пълна доброволна интеграция като алтернатива на националното законодателство за покритите облигации, без необходимост от изменение на действащото национално законодателство) зависи от ефективното му прилагане на практика от страна на участниците в сектора. Данните от консултациите сочат, че такова ефективно прилагане е малко вероятно, а това би намалило шансовете за постигане на поставените цели. Освен това прилагането на успореден режим би довело до допълнителна фрагментация и дублиране на разходите.

Предпочетеният вариант е вторият (минимална хармонизация въз основа на националните режими). Той стъпва върху препоръките в доклада на ЕБО за 2016 г., с изключение на ограничен брой отклонения (поради настоятелните призови, отправени от заинтересованите страни при консултациите, някои разпоредби не са толкова подробни, колкото се препоръчва в доклада, за да се предпазят в по-голяма степен добре функциониращите понастоящем национални системи). Отклоненията не засягат основните структурни характеристики на покритите облигации и надзора върху тях. При избрания вариант повечето от целите на инициативата се постигат при разумно равнище на разходите. Той също така осигурява нужната гъвкавост, за да се намери равновесие между конкретните потребности на държавите членки и единството, необходимо, за да се постигне съгласуваност на равнището на Съюза. Това вероятно би бил най-ефективният вариант от гледна точка на постигането на целите, който същевременно би осигурил ефективност и минимални смущения и разходи при прехода. Той е и един от най-амбициозните от регулаторна гледна точка варианти, за който освен това бе изразена най-силна подкрепа от страна на заинтересованите страни.

Прилагането на този вариант би дало тласък за развитието на пазарите на покрити облигации в държавите, които нямат такива пазари или в които те не са достатъчно

добре развити. Той би осигурил по-ниски разходи на емитентите за финансиране, по-разнообразен кръг от инвеститори, би улеснил трансграничните инвестиции и привличането на инвеститори извън ЕС. Като цяло всичко това би намалило разходите по заеми.

Този вариант би обхванал проблемите от пруденциален характер, включително по отношение на пазарните иновации, и би осигурил ползи от пруденциално естество, произтичащи от привеждането в съответствие на структурните характеристики на продукта с преференциалното пруденциално третиране на равнището на Съюза. Този вариант би осигурил по-добра защита на инвеститорите, а благодарение на характеристиките си на кредитно подобрене би снижил разходите им за комплексна проверка.

При него се очаква както еднократните, така и постоянните преки административни разходи да нараснат за емитентите в юрисдикциите с ниски разходи (вж. оценката на въздействието). По-високи биха били разноските и за надзорните органи. Същевременно биха възникнали ползи за емитентите под формата на по-ниски разходи за финансиране, а за гражданите – на по-ниски разходи по заеми. За инвеститорите не би имало увеличение на разходите поради по-ниските разходи за комплексна проверка.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Целта на пакета от мерки за покритите облигации, и в частност настоящата директива, е да се постигне хармонизация в област, която понастоящем е уредена главно на национално равнище. Със заложеното в директивата минимално ниво на хармонизация ще се постигне опростяване посредством основно синхронизиране на най-важните елементи на националните режими.

- **Основни права**

Защитата на основните права въз основа на високи стандарти е един от ключовите ангажименти на ЕС. В този контекст е слабо вероятно предложението да окаже пряко въздействие върху тези права, изброени се в Хартата на основните права на Европейския съюз.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма да има отражение върху бюджета на Съюза.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване**

Пет години след крайния срок за транспониране на директивата и в тясно сътрудничество с ЕБО Комисията следва да направи оценка на нейното прилагане и да докладва основните си констатации на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет. Оценката следва да се извърши в съответствие с насоките на Комисията за по-добро регулиране.

Държавите членки следва редовно да наблюдават прилагането на директивата въз основа на редица показатели (например вид на емитентите, брой разрешения, вид

допустими активи, равнище на свръхобезпеченост, емитиране на покрити облигации с падежни структури с възможност за удължаване).

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Предмет, обхват и определения

В директивата покритите облигации се определят като дългови инструменти, емитирани от кредитни институции и обезпечени с обособен пул от активи, които са директно изискуеми за удовлетворяване на облигационерите в качеството им на привилегировани кредитори. Покритите облигации традиционно се емитират от кредитни институции. В този смисъл от съображения за приемственост в директивата се предвижда възможността само кредитни институции да емитират покрити облигации. Това отговаря на същността на този инструмент, тоест да се финансира предоставянето на заеми, а широкомащабното кредитиране е част от дейността именно на кредитните институции. Те освен това разполагат с необходимите знания и капацитет за управление на кредитния риск по заемите в пула от обезпечения и трябва да спазват капиталови изисквания, които укрепват защитата на инвеститорите в съответствие с двойния механизъм за защита.

Емитентите, които отговарят на изискванията в настоящата директива, могат да използват знака за европейски покрити облигации, който може да се прилага успоредно със специфичните национални наименования.

Структурни характеристики на покритите облигации

Този раздел съдържа набор от структурни изисквания, които са по-конкретни от посочените в Директивата за ПКИПЦК и чиято цел е повишаване на качеството на покритите облигации в ЕС. По-конкретно:

- механизмът за двойна защита дава на инвеститорите право на двойно вземане към емитента на покритите облигации, от една страна, и към пула от обезпечения, от друга;
- защитата при несъстоятелност означава, че срокът до падежа на покритите облигации не може да бъде съкратен автоматично в случай на несъстоятелност или преструктуриране на емитента. Важно е да се гарантира, че инвеститорите получават вземанията си в съответствие с договорената схема на погасяване дори в случай на общо неизпълнение на задълженията. Защитата при несъстоятелност е пряко свързана с двойния механизъм за защита и представлява основна характеристика в нормативната уредба за покритите облигации;
- директивата съдържа разпоредби, осигуряващи качеството на пула от обезпечения посредством изискването като обезпечение да се използват само висококачествени активи. Включени са и свързани с този аспект разпоредби относно: отделянето и местонахождението на служещите за обезпечение активи; тяхната однородност; гаранциите, че активите извън ЕС са със същото качество като тези в ЕС; гаранциите, че договорите за деривати се използват само за хеджиране във връзка с пула от обезпечения; както и дейността на наблюдателя на този пул. Накрая, задълженията по покритите облигации следва във всеки един момент да бъдат покрити от служещите за обезпечение активи;

- тъй като покритите облигации се емитират главно от големи банки, по-малките институции често не успяват да се възползват от техните преимущества. С директивата се дава възможност при определени условия емитентите да обединят покритите активи на няколко кредитни институции. Целта е насърчаване на по-малките по мащаб институции да емитират покрити облигации като източник на финансиране;
- пазарните тенденции в областта на покритите облигации свидетелстват за нови структури на ликвидността, насочени към преодоляване на проблемите, свързани с несъответствията от гледна точка на ликвидността и падежите. Тъй като все по-често се използват покрити облигации с опция за удължаване на срока до падежа и с оглед на факта, че подобни структури редуцират риска от неизпълнение, те са регламентирани в директивата, така че да се избегне излишното им усложняване или неяснота, както и с цел структурните характеристики на покритите облигации да останат непроменени, за да се предотврати излагане на инвеститорите на повишен риск;
- що се отнася до ликвидния риск, в директивата са определени изисквания за ликвиден буфер, свързани с пула от обезпечения, които допълват пруденциалните изисквания за ликвидност в други законодателни актове на ЕС във финансовия сектор;
- в директивата е предвидена възможността държавите членки да изискат определянето на наблюдател на пула от обезпечения. Наличието на наблюдател на пула от обезпечения не следва да засяга отговорностите на компетентните органи по отношение на специфичния публичен надзор, предвиден в настоящата директива; както и
- в директивата се съдържат изисквания за прозрачност, основаващи се на инициативи на националните законодателни органи и участниците на пазара за оповестяване на информация пред инвеститорите в покрити облигации. Това ще уеднакви степента на оповестяване на информация и ще улесни инвеститорите при оценката на риска на покритите облигации.

Публичен надзор върху покритите облигации

Публичният надзор върху покритите облигации присъства като принцип в редица национални нормативни уредби за покритите облигации със специалното предназначение да осигури защита на инвеститорите. В настоящата директива се хармонизират компонентите на този надзор и се определят задачите и отговорностите на националните компетентни органи, които го осъществяват. Като се има предвид обхватът на настоящата директива и поради факта, че специфичният надзор върху покритите облигации се извършва по отношение на продукта и поради това е различен от общия надзор, от пруденциален характер например, държавите членки следва да могат да определят различни компетентни органи за различните видове надзор. В тези случаи в директивата се изисква тясно сътрудничество между компетентните органи.

За да се осигури спазването на директивата, от държавите членки се изисква да предвидят административни наказания и други административни мерки, които са ефективни, пропорционални и възпиращи и подлежащи на изпълнение от страна на компетентните органи. Във връзка със санкциите и мерките се прилагат основни изисквания по отношение на адресатите, критериите, които следва да бъдат взети под

внимание при тяхното налагане, публикуването им, основните правомощия за налагане на санкциите, както и тяхното съдържание.

Знак за европейски покрити облигации

Покритите облигации често се предлагат в Съюза под съответните национални наименования и знаци. С настоящата директива на кредитните институции се дава възможност при емитирането на покритите облигации да използват специфичния знак за европейски покрити облигации. Това би улеснило инвеститорите при оценката на качеството на покритите облигации. Използването на този знак обаче следва да бъде доброволно, а държавите членки следва да могат да запазят националните си наименования и знаци, като ги използват успоредно със знака за европейски покрити облигации, при условие че те отговарят на определените в настоящата директива изисквания.

Връзка с нормативната уредба относно реструктурирането

Целта на настоящата директива не е да хармонизира националните режими при несъстоятелност, нито да въвежда промени в третирането на покритите облигации в случаи на реструктуриране съгласно Директива 2014/59/ЕС (Директивата за възстановяване и реструктуриране на банките (ДВПБ))¹⁵. В нея по-скоро се установяват общите принципи, уреждащи управлението на програмите за покрити облигации в случай на несъстоятелност/реструктуриране на емитента. При реструктуриране на дадена кредитна институция в ДВПБ се дава възможност органът за реструктуриране да упражнява контрол върху институцията, по-специално като управлява и продава активите и имуществото ѝ, включително програмата ѝ за покрити облигации. Тези функции могат да се изпълняват пряко от органа за реструктуриране или непряко от извънредния управител или от друго назначено от органа за реструктуриране лице. С настоящата директива не се променя третирането на покритите облигации съгласно ДВПБ, която изключва покритите облигации от обхвата на инструмента за споделяне на загуби до размера на обезпечението в пула от обезпечения, както е предвидено в член 44, параграф 2, третата алинея от ДВПБ. Договорите за деривати, включени в пула от обезпечения, също служат за обезпечение и не могат да се прекратят при несъстоятелност или реструктуриране на емитента, за да се гарантира, че пултът от обезпечения не е засегнат, активите в него продължават да са отделени и е налице достатъчно финансиране. В ДВПБ са предвидени и защитни механизми, за да се предотврати разделянето на свързани задължения, права и договори, като се ограничават практиките, свързани с договори с един и същ контрагент, обхванати от споразумения за обезпечение, включително покрити облигации. При прилагането на защитния механизъм органите за реструктуриране следва да прехвърлят всички свързани договори в рамките на споразумението за обезпечение или да ги оставят в остатъчния дял от проблемната институция.

Режим спрямо трети държави

Понастоящем в законодателството на Съюза няма общ режим по отношение на трети държави. В Делегиран Регламент (ЕС) 2015/61 (Делегиран регламент относно

¹⁵ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

изискването за ликвидно покритие)¹⁶ обаче се дава възможност за преференциално третиране на чуждестранните покрити облигации, които отговарят на някои специфични разпоредби за еквивалентност за целите на определянето на ликвидния буфер. Обхватът на еквивалентността е много ограничен, тъй като се отнася до изчисляването само на малка част от ликвидния буфер.

В настоящата директива се предвижда Комисията, в тясно сътрудничество с ЕБО, да прецени дали е необходимо или целесъобразно да се въведе общ режим за еквивалентност по отношение на емитентите и инвеститорите в покрити облигации от трети държави.

Изменения на други директиви

Настоящата директива ще замени определението за покрити облигации в член 52, параграф 4 от Директивата за ПКИПЦК и ще се превърне в единствения източник на позоваване за всички законодателни актове на Съюза, свързани с покритите облигации. Определението в Директивата за ПКИПЦК следва да бъде заличено и заменено с позоваване на определението в настоящата директива. Аналогично, позоваванията в други директиви на определението в Директивата за ПКИПЦК следва да бъдат заменени с позоваване на настоящата директива.

¹⁶ Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ L 11, 17.1.2015 г., стр. 1).

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на Директива 2009/65/ЕО и Директива 2014/59/ЕС

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 53 и 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) В член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³ са установени изисквания за структурните елементи на покритите облигации, които са твърде общи. Те са ограничени до необходимостта покритите облигации да бъдат емитирани от кредитна институция със седалище в държава членка, върху тях да се осъществява специален публичен надзор, както и да се ползват от двоен механизъм за защита. В нормативната уредба на отделните държави членки в областта на покритите облигации тези аспекти са уредени много по-подробно. В тях се предвиждат и други структурни разпоредби, по-специално относно състава на пула от обезпечения, критериите за допустимост на активите, възможността за обединяване на активи, прозрачността и задълженията за докладване, както и относно редуцирането на ликвидния риск. Регулаторните подходи на държавите членки обаче се различават по същество. В няколко държави членки отсъства специална нормативна уредба в тази област. Затова изискванията за основните структурни елементи на емитираните в Съюза покрити облигации все още не са уредени в законодателството на ЕС.

¹ ОВ С , г., стр. .

² ОВ С , г., стр. .

³ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

- (2) В член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁴ са добавени допълнителни условия към посочените в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО за получаването на преференциално пруденциално третиране по отношение на капиталовите изисквания, което позволява на инвестиращите в покрити облигации кредитни институции да поддържат по-малко капитал, отколкото при инвестиции в други активи. Макар че тези допълнителни изисквания допринасят за хармонизацията на нормативната уредба за покритите облигации в рамките на Съюза, тяхната конкретна цел е да се определят условията за получаване на посоченото преференциално третиране на инвеститорите в покрити облигации, поради което те не са приложими извън обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013.
- (3) В други законодателни актове на Съюза, включително Делегиран Регламент (ЕС) 2015/61⁵, Делегиран Регламент (ЕС) 2015/35⁶ и Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁷, също е използвано определението в Директива 2009/65/ЕО, за да се дефинират покритите облигации, които могат да се ползват от преференциалното третиране, предвидено в тези актове за инвеститорите в покрити облигации. В тях обаче са заложени различни формулировки в зависимост от целта и предмета на тези актове, тоест липсва последователност при употребата на термина „покрити облигации“.
- (4) Що се отнася до условията за инвестиране в покрити облигации, може да се каже, че тяхното третиране като цяло е хармонизирано. Условията за емитирането им обаче не са хармонизирани на равнището на Съюза и това води след себе си няколко последствия. Първо, предоставя се еднакво преференциално третиране за инструменти, които могат да се различават по своята същност, равнище на риск и ниво на защита на инвеститорите. Второ, наличието на различни национални уредби или тяхната липса възпрепятства развитието на един действително интегриран единен пазар на покрити облигации въз основа на общоприето определение, което би гарантирало подходящо ниво на защита на инвеститорите. Трето, различията в защитата, предвидена в националните разпоредби, могат да породят риск за финансовата стабилност, когато в рамките на целия Съюз е възможност да се закупят покрити облигации с различно ниво на защита на инвеститорите, които се ползват от преференциално третиране съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013 и други законодателни актове на Съюза.

⁴ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁵ Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ L 11, 17.1.2015 г., стр. 1).

⁶ Делегиран регламент (ЕС) 2015/35 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 12, 17.1.2015 г., стр. 1).

⁷ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

- (5) Поради това е необходимо националните режими да се хармонизират, за да се осигури гладкото и непрекъснато развитие на добре функциониращи пазари на покрити облигации в Съюза и да се ограничат потенциалните рискове и уязвимите звена за финансовата стабилност. Тази основана на принципи хармонизация следва да допринесе за изграждането на обща основа за емитирането на всички покрити облигации в Съюза. За целите на хармонизацията е необходимо всички държави членки да разработят нормативна уредба за покритите облигации, което на свой ред би следвало да улесни развитието на пазарите на покрити облигации в държавите членки, в които понастоящем няма пазар за тези инструменти. Наличието на такъв пазар би осигурило стабилен източник на финансиране за кредитните институции, които биха били в по-добра позиция да предоставят на потребителите и предприятията ипотечни заеми на достъпни цени и да предлагат по-сигурни инвестиции на инвеститорите.
- (6) Европейският съвет за системен риск (ЕССР) отправя препоръка⁸, в която приканва националните компетентни органи и Европейския банков орган (ЕБО) да набележат най-добрите практики в областта на покритите облигации и да насърчават хармонизирането на националните уредби. Той препоръчва също така ЕБО да координира действията на националните надзорни органи, по-специално във връзка с качеството и отделянето на пуловете от обезпечения, защитата при несъстоятелност, произтичащите от активите и задълженията рискове, които засягат пуловете от обезпечения, както и оповестяването на техния състав. В препоръката също така се призовава в продължение на две години ЕБО да наблюдава функционирането на пазара на покрити облигации, като направи съпоставка спрямо най-добрите набелязани от него практики, за да прецени необходимостта от законодателни действия и да докладва за нея на ЕССР и на Комисията.
- (7) През декември 2013 г. Комисията поиска становище от ЕБО в съответствие с член 503, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
- (8) На 1 юли 2014 г. ЕБО представи доклад⁹, изготвен в отговор на препоръката на ЕССР от декември 2012 г. и искането на Комисията за становище от декември 2013 г. В доклада се препоръчва по-голяма съгласуваност на националните правни, регулаторни и надзорни уредби в областта на покритите облигации като стъпка към определянето на единно преференциално спрямо претегления риск третиране на покритите облигации в Съюза.
- (9) Съобразно препоръката на ЕССР в продължение на две години ЕБО проследи функционирането на пазара на покрити облигации, като го съпостави с най-добрите практики, изведени в препоръката. Въз основа на това на 20 декември 2016 г. ЕБО представи на ЕССР, Съвета и Комисията втори доклад относно покритите облигации¹⁰. В него се прави заключението, че за да се постигне съгласуваност на определенията и регулаторното третиране на покритите облигации в Съюза, би била необходима допълнителна хармонизация. Също така в него се стига до извода, че за основа на хармонизацията следва да

⁸ Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 20 декември 2012 г. относно финансирането на кредитните институции (ЕССР/2012/2) (2013/С 119/01).

⁹ Доклад на ЕБО за нормативната уредба и капиталовото третиране на покритите облигации в ЕС, (2014 г.)

¹⁰ Доклад на ЕБО относно покритите облигации — препоръки за хармонизация на нормативната уредба за покритите облигации в ЕС, (2016 г.), ЕВА-Ор-2016-23.

послужат вече съществуващите добре функциониращи пазари в някои държави членки.

- (10) Покритите облигации традиционно се емитират от кредитни институции. По своята същност този инструмент е предназначен да финансира кредитирането, а широкомащабното кредитиране е основна дейност именно на кредитните институции. Поради това в законодателството на Съюза, предоставящо преференциално третиране на покритите облигации, се изисква те да бъдат емитирани от кредитни институции.
- (11) Чрез запазването на този принцип ще се гарантира, че емитентите притежават знанията, които са им необходими за управлението на кредитния риск, свързан със заемите в пула от обезпечения. Гарантира се също така, че за емитента се прилагат капиталовите изисквания, на които се основава защитата на инвеститорите при двойния механизъм за защита, който на свой ред предоставя на инвеститора право да предяви вземане както към емитента на покритите облигации, така и към активите в пула от обезпечения. Чрез свеждането на емитентите на покрити облигации само до кредитни институции се гарантира, че покритите облигации ще продължат да бъдат сигурен и ефективен инструмент за финансиране, допринасяйки по този начин за защитата на инвеститорите и за финансовата стабилност, които са важни цели на държавната политика от общ интерес. Това би било в съответствие и с подхода, характерен за добре функциониращите национални пазари, където единствено кредитните институции имат право да емитират покрити облигации.
- (12) Поради това е целесъобразно само кредитните институции, посочени в член 4, параграф 1, точка 1) от Регламент (ЕС) № 575/2013, да могат да емитират покрити облигации съгласно законодателството на Съюза. Основната цел на настоящата директива е да се регламентират условията, при които кредитните институции могат да емитират покрити облигации като инструмент за финансиране, като се определят изискванията относно продукта и специфичния за него надзор, необходим, за да се постигне високо ниво на защита на инвеститорите.
- (13) Наличието на двоен механизъм за защита е основополагащ принцип и елемент, залегнал в много от националните нормативни уредби за покритите облигации, като също така е съществена характеристика на покритите облигации, определени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО. Следователно е необходимо това понятие да бъде определено, за да се гарантира, че инвеститорите в Съюза имат право да предявят вземане при хармонизирани условия както към емитента на покритите облигации, така и към активите в пула от обезпечения.
- (14) Защитата при несъстоятелност също следва да бъде една от важните характеристики на покритите облигации, за да се гарантира, че инвеститорите ще получат вземанията си на падежа на облигацията. Автоматичната предсрочна изискуемост на облигацията при неизпълнение от страна на емитента може да наруши предимството на притежателите на покрити облигации в реда на вземанията, затова е важно да се гарантира, че инвеститорите в покрити облигации получават вземанията си съгласно договорената схема на погасяване, включително в случай на неизпълнение. Ето защо защитата при несъстоятелност е пряко свързана с двойния механизъм за защита, затова следва да бъде един от

основните елементи, присъстващи в нормативната уредба за покритите облигации.

- (15) Друг основен принцип в действащите национални нормативни уредби за покритите облигации е свързан с факта, че служещите за обезпечение активи следва да бъдат с много високо качество, за да се гарантира стабилността на пула от обезпечения. Висококачествените активи се отличават със специфични характеристики, които ги правят допустими за обезпечаване на вземанията по покритите облигации. Поради това е целесъобразно да се определят общите характеристики за качество, които активите следва да притежават, за да бъдат допустими да служат като обезпечение. Активите, изброени в член 129, параграф 1, букви а) — ж) от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да се считат за допустими за участие в пула от обезпечения съгласно нормативната уредба в областта на покритите облигации, също както и заемите, свързани с публични предприятия по смисъла на член 2, буква б) от Директива 2006/111/ЕО на Комисията; други активи със сходно високо качество също могат да се считат за допустими по силата на Директивата, при условие че е възможно да се определи пазарната им стойност или ипотечната им заемна стойност. Освен това в Директивата следва да се предвидят разпоредби, съгласно които активите, включително гарантираните заеми, могат да бъдат възстановени или да се реализират като обезпечение посредством споразумение за обезпечение с изпълнителна сила, независимо дали под формата на традиционна ипотека или чрез тежест, залог или гаранция, осигуряващи същото ниво на правна защита, като по този начин се гарантира еднаква степен на сигурност за инвеститорите. Разпоредбите относно допустимостта на активите обаче следва да не възпрепятстват държавите членки да допускат други категории активи като обезпечение съгласно националната си нормативна уредба, при условие че тези активи отговарят на изискванията в законодателството на Съюза. Държавите членки следва също така да могат да изключват активи по силата на националната си нормативна уредба.
- (16) Покритите облигации притежават специфични структурни характеристики, предназначени да осигурят защита на инвеститорите във всеки един момент. Те включват изискването инвеститорите в покрити облигации да могат да предявят вземане не само към емитента, но и към активите в специалния пул от обезпечения. За да се гарантира високото качество на активите, следва да бъдат определени специфични изисквания за качество на активите, които могат да бъдат включени в пула от обезпечения. Тези структурни изисквания са свързани с продукта и се различават от пруденциалните изисквания, приложими за кредитните институции, емитиращи покрити облигации. Целта им би следвало да бъде не осигуряването на добро пруденциално състояние на емитиращата институция, а защитата на инвеститорите чрез налагане на специални изисквания за самите покрити облигации като продукт. За да се подсили защитата на инвеститорите, в допълнение към специалното изискване за използване на висококачествени активи в пула от обезпечения е целесъобразно също така да се регламентират общите изисквания за характеристиките на този пул от обезпечения. Те следва да включват специални разпоредби за защита на пула от обезпечения, включително правила относно отделянето (посредством дружества със специална цел) и местонахождението на активите в пула от обезпечения, за да се гарантират правата на инвеститорите, включително при реструктуриране или несъстоятелност на емитента. От съществено значение е да се регламентира и съставът на пула от обезпечения, за да се гарантира

неговата еднородност, както и обективна оценка на риска от страна на инвеститора. Освен това изискванията за покритието в настоящата директива следва да бъдат определени, без да се засяга правото на държавите членки да предвиждат различни възможности за редуциране на валутните и лихвените рискове, например. Следва да се определят изискванията за изчисляване на покритието, както и условията, при които договорите за деривати могат да бъдат включени в пула от обезпечения, за да се гарантира, че в целия Съюз за пуловете от обезпечения се прилагат еднакви стандарти за високо качество.

- (17) Няколко държави членки вече са въвели изискване за определяне на наблюдател на пула от обезпечения, който изпълнява специфични функции, свързани с качеството на допустимите активи, и гарантира спазването на националните изисквания за покритие. Ето защо, за да се хармонизира третирането на покритите облигации в целия Съюз, е важно ясно да се определят задачите и отговорностите на този наблюдател, в случай че е предвиден в съответната национална нормативна уредба. Наличието на наблюдател на пула от обезпечения не отменя отговорностите на националните компетентни органи по отношение на специалния публичен надзор.
- (18) Малките кредитни институции срещат трудности при емитирането на покрити облигации, тъй като програмите за покрити облигации често са свързани с високи първоначални разходи. Ликвидността на пазарите на покрити облигации, която до голяма степен зависи от обема на облигациите в обращение, също е от определящо значение. Следователно е целесъобразно да се предвидят разпоредби за съвместно финансиране от две или повече кредитни институции, за да се даде възможност на по-малките кредитни институции също да емитират покрити облигации. Това би означавало обединяване на активи от няколко кредитни институции като обезпечение за покритите облигации, емитирани от една-единствена кредитна институция, и би улеснило емитирането на покрити облигации в държавите членки, в които пазарите понастоящем не са достатъчно добре развити. Важно е в изискванията за използването на споразумения за съвместно финансиране да се предвиди, че активите, прехвърлени на кредитните институции, които емитират покритите облигации, следва да отговарят на изискванията за допустимост и за отделяне на служещите за обезпечение активи в съответствие със законодателството на Съюза.
- (19) В член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013 са определени условията, на които следва да отговарят покритите облигации, които са обезпечени от секюритизационни дружества. Едно тях е свързано с това доколко този вид обезпечение може да бъде използвано, като използването на подобни структури се ограничава до 10 или 15 % от размера на покритите облигации в обращение. В съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 компетентните органи могат да отменят това условие. Комисията направи преглед¹¹ на целесъобразността на тази възможност за отмяна и стигна до заключението, че използването на инструменти за секюритизация или покрити облигации като обезпечение при емитирането на покрити облигации следва да бъде разрешено единствено за други покрити облигации („вътрешногрупови структури от обединени покрити облигации“), но да е без ограничения, що се отнася до размера на покритите облигации в обращение. Възможността за обединяване на покрити облигации от различни емитенти под формата на активи за обезпечение за целите на

¹¹ Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета по член 503 от Регламент (ЕС) № 575/2013 Капиталови изисквания за покрити облигации (COM/2015/0509 final)

вътрешногруповото финансиране би улеснило емитирането на покрити облигации, включително в държавите с нововъзникващи пазари, и следователно би било целесъобразно използването на тези структури да бъде регламентирано в законодателството на Съюза.

- (20) Прозрачността на пула от обезпечения на покритите облигации е съществен аспект при този вид финансови инструменти, тъй като подобрява съпоставимостта и дава на инвеститорите възможност да извършат нужната оценка на риска. В Директива 2003/71/ЕО¹² на Европейския парламент и на Съвета са определени разпоредби за изготвянето, одобряването и разпространението на проспекта, който следва да се публикува при публичното предлагане на ценни книжа или при допускането им до търговия на регулиран пазар, който е разположен или е действащ в държава членка. Националните законодателни органи и пазарните участници разработиха няколко инициативи, които допълват Директива 2003/71/ЕО по отношение на информацията, която следва да се оповестява на инвеститорите в покрити облигации. Необходимо е обаче минималната обща информация, до която инвеститорите следва да имат достъп преди или по време на закупуването на покрити облигации, да бъде определена на равнището на Съюза. Държавите членки следва да могат да допълнят тези минимални изисквания с допълнителни разпоредби.
- (21) Основен елемент на защитата на инвеститорите в покрити облигации е редуцирането на ликвидния риск на инструмента. Това е от основно значение за навременното погасяване на задълженията по покритите облигации. Поради това е целесъобразно да се въведе ликвиден буфер за пула от обезпечения с оглед на рисковете от недостиг на ликвидност, като например несъответствия между падежите и лихвените проценти, прекъсване на плащанията, комбиниране на рискове, деривати и други оперативни задължения с падеж в рамките на програмата за покрити облигации. Ликвидният буфер за пула от обезпечения се различава от налаганите върху кредитните институции общи изисквания за ликвидност в съответствие с други законодателни актове на Съюза, доколкото той е пряко свързан с пула от обезпечения и има за цел да редуцира ликвидните рискове, които са специфични за него. За да се сведе до минимум регулаторната тежест, държавите членки следва да могат да предвидят възможност за подходящо съчетаване с други изисквания за ликвидност, установени в законодателни актове на Съюза или на държавите членки, които не са свързани с ликвидния буфер за пула от обезпечения. Следователно държавите членки могат да решат, че изискването за ликвиден буфер за пула от обезпечения следва да се прилага единствено ако няма друго изискване за ликвидност, наложено на кредитната институция по силата на законодателството на Съюза или националното законодателство през периода, обхванат от съответните други изисквания.
- (22) С оглед на потенциалните ликвидни рискове, включително несъответствията между падежите, в редица държави членки са разработени иновативни структури на падежните профили. Тези структури включват възможност за удължаване на срока до падежа на покритата облигация за определен период от време или възможност паричните потоци от активите в пула от обезпечения да

¹² Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 64).

се прехвърлят директно на облигационерите, притежаващи покрити облигации. За хармонизацията на падежните структури с възможност за удължаване в рамките на Съюза е от съществено значение да се избегне прекомерното усложняване на условията, при които държавите членки могат да предвидят използването на такива структури, и да се предотврати излагането на инвеститорите на повишен риск.

- (23) В съответствие с член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО наличието на специална нормативна уредба за публичен надзор е един от определящите елементи на покритите облигации. В Директивата обаче не са определени естеството и съдържанието на този надзор, нито органите, които следва да отговарят за неговото упражняване. Поради това е от съществено значение да се хармонизират съставните елементи на публичния надзор върху покритите облигации, а задачите и отговорностите на националните компетентни органи, които го осъществяват, да бъдат ясно определени.
- (24) Тъй като публичният надзор върху покритите облигации се различава от надзора върху кредитните институции в Съюза, държавите членки следва да могат да определят различни национални компетентни органи, които да осъществяват тези различни от общия надзор върху кредитната институция функции. За да се гарантира обаче последователност при упражняването на публичния надзор върху покритите облигации в целия Съюз, е необходимо да се въведе изискване за тясно сътрудничество между компетентните органи, осъществяващи надзора върху тях, и компетентните органи, които извършват общия надзор върху кредитните институции.
- (25) Част от публичния надзор върху покритите облигации следва да бъде предоставянето на разрешение на кредитните институции за емитиране на покрити облигации. Тъй като само кредитните институции следва да имат това право, лицензът за кредитна институция следва да бъде предварително условие за получаване на разрешението. В настоящата директива следва да се предвидят разпоредби относно условията, при които лицензираните съгласно законодателството на Съюза кредитни институции могат да получат разрешение за емитиране на покрити облигации по програма за покрити облигации.
- (26) Що се отнася до обхвата на разрешението, програмата за покрити облигации означава, че за първата емисия на покрити облигации са били обособени един или повече пулове от обезпечения. Различните емисии (различни международни идентификационни номера на ценните книжа — ISIN номера) по една и съща програма за покрити облигации не представляват непременно отделни програми за покрити облигации.
- (27) За да се осигури спазването на задълженията, наложени на кредитните институции, емитиращи покрити облигации, и с цел да се гарантира еднакво третиране и изпълнение на изискванията в рамките на целия Съюз, от държавите членки следва да се изисква да предвидят ефективни, пропорционални и възпиращи административни наказания и други административни мерки.
- (28) Определените от държавите членки административни наказания и други административни мерки следва да отговарят на някои основни изисквания по отношение на адресатите на тези наказания или мерки, критериите, които да се вземат предвид при тяхното налагане, задълженията за публикуване от страна на компетентните органи, извършващи публичния надзор върху покритите

облигации, правомощията за налагане на наказанията и размера на административните имуществени санкции, които могат да бъдат налагани.

- (29) От държавите членки следва да се изисква да гарантират, че когато компетентните органи, осъществяващи публичния надзор върху покритите облигации, определят вида на тези административни наказания или други административни мерки, както и техния размер, те вземат предвид всички относими обстоятелства, за да осигурят последователно прилагане на административните наказания или другите административни мерки във всички държави членки.
- (30) С оглед разкриването на потенциални нарушения на изискванията за емитиране и предлагане на покрити облигации, компетентните органи, осъществяващи публичния надзор върху тях, следва да разполагат с необходимите правомощия за разследване, както и с ефективни механизми, насърчаващи подаването на сигнали за евентуални или действителни нарушения. Тези механизми не следва да засягат правото на защита на физическите или юридическите лица, които са засегнати неблагоприятно от прилагането на тези правомощия и механизми.
- (31) Компетентните органи, осъществяващи публичния надзор върху покритите облигации, следва също така да разполагат с правомощие за налагане на административни наказания и приемане на други административни мерки, за да се разшири възможно най-много обхватът на действие в случай на нарушения, както и да се предотврати възникването им, независимо дали съгласно националното законодателство тези мерки се считат за административно наказание или за друга административна мярка. Държавите членки следва да могат да предвидят допълнителни наказания освен определените в настоящата директива, както и по-високи административни имуществени санкции от установените в нея.
- (32) Действащите национални уредби за покритите облигации се характеризират с факта, че тези инструменти са подробно уредени на национално равнище и върху емисиите и програмите за покрити облигации се осъществява надзор с цел да се гарантира, че правата на инвеститорите по отношение на емитираните облигации са защитени във всеки един момент. Този надзор включва непрекъснат мониторинг на елементите на програмата, изискванията за покритие и качеството на пула от обезпечения. Един от основните елементи на защитата на инвеститорите е те да получават адекватна информация относно нормативната уредба за емитирането на покрити облигации. Следователно е целесъобразно да се гарантира, че компетентните органи публикуват редовно информация относно националните мерки за транспониране на настоящата директива и начина, по който осъществяват публичния надзор върху покритите облигации.
- (33) Понастоящем покритите облигации се предлагат в Съюза с национални наименования и знаци, някои от които вече утвърдени. В няколко държави членки обаче случаят не е такъв. Следователно изглежда необходимо да се даде възможност на кредитните институции, емитиращи покрити облигации в Съюза, да използват специфичния знак за европейски покрити облигации при предлагането на тези облигации на инвеститори както от Съюза, така и от трети държави, при условие че облигациите отговарят на изискванията в законодателството на Съюза. Създаването на този знак е необходимо, за да могат инвеститорите по-лесно да оценяват качеството на покритите облигации,

които по този начин да се превърнат в по-привлекателна инвестиция както в Съюза, така и извън него. Използването на знака обаче следва да е доброволно, а държавите членки следва да могат успоредно с него да прилагат националните си наименования и знаци.

- (34) За да оцени прилагането на настоящата директива, Комисията следва в тясно сътрудничество с ЕБО да наблюдава тенденциите при използването на покрити облигации в Съюза и да докладва на Европейския парламент и на Съвета относно нивото на защита на инвеститорите и развитието на пазарите на покрити облигации. В доклада следва също да се отразят тенденциите по отношение на активите, обезпечавачи емитираните покрити облигации, включително възможността държавите членки да разрешат емитирането на покрити облигации с цел финансиране на заеми, свързани с публични предприятия.
- (35) Понастоящем не съществува режим на еквивалентност с оглед признаването от Съюза на покритите облигации, емитирани от кредитни институции в трети държави, с изключение на случаите, в които поради пруденциални съображения и при определени условия може да се предостави преференциално третиране по отношение на ликвидността за някои облигации от трети държави. Затова Комисията следва в тясно сътрудничество с ЕБО да прецени доколко въвеждането на режим на еквивалентност по отношение на емитентите и инвеститорите в покрити облигации от трети държави е необходимо и целесъобразно. Комисията следва не по-късно от 3 години след датата, от която държавите членки следва да започнат да прилагат разпоредбите за транспониране на настоящата директива, да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета по този въпрос, при необходимост заедно със законодателно предложение.
- (36) Покритите облигации имат предварително определен срок до падежа, който е няколко години. Затова е необходимо да се предвидят преходни мерки, за да се гарантира, че покритите облигации, които вече са емитирани към [До Службата за публикации: моля, въведете датата, посочена в член 32, параграф 1, втора алинея от настоящата директива] не са засегнати.
- (37) В резултат на установяването на единна нормативна уредба за покритите облигации следва тяхното описание в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО да бъде изменено. Определението за покритите облигации в Директива 2014/59/ЕС препраща към член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО и тъй като описанието в него се изменя, Директива 2014/59/ЕС също следва да бъде изменена. Освен това, за да не бъдат засегнати покритите облигации, емитирани в съответствие с член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО преди [До Службата за публикации: моля, въведете датата, посочена в член 32, параграф 1, втора алинея от настоящата директива], те следва да продължат да се смятат или да бъдат определяни като покрити облигации до настъпването на техния падеж. Поради това Директива 2009/65/ЕО и Директива 2014/59/ЕС следва да бъдат съответно изменени.
- (38) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи¹³ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи,

¹³ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателите смятат, че предоставянето на такива документи е обосновано.

- (39) Доколкото целите на настоящата директива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, е необходимо да се установи обща нормативна уредба за покритите облигации, с която да се гарантира, че структурните характеристики на покритите облигации в целия Съюз са в съответствие с рисковия профил, с който е свързано преференциалното третиране в Съюза, и тъй като поради необходимостта от допълнително развитие на пазарите на покрити облигации в Съюза и подкрепа на трансграничните инвестиции тези цели могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, той може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, предвиденото в настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (40) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета¹⁴ бяха проведени консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи своето становище на ...¹⁵,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1 *Предмет*

С настоящата директива се установяват следните разпоредби за защита на инвеститорите по отношение на:

- (1) изискванията за емитиране на покрити облигации;
- (2) структурните характеристики на покритите облигации;
- (3) публичния надзор върху покритите облигации;
- (4) изискванията за публично оповестяване на информация за покритите облигации от компетентните органи.

Член 2 *Обхват*

Настоящата директива се прилага за покритите облигации, емитирани от установени в Съюза кредитни институции.

¹⁴ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

¹⁵ [ОВ С (...).]

Член 3
Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „покрита облигация“ означава задължение по емитиран от кредитна институция дълг, обезпечен чрез пул от обезпечения, които са директно изискуеми за удовлетворяване на инвеститорите в покрити облигации в качеството им на привилегирани кредитори;
- (2) „програма за покрити облигации“ означава активите и задълженията, посочени в член 15, както и дейността на съответната кредитна институция във връзка с емитирането на покрити облигации по силата на единно разрешение, предоставено в съответствие с член 19;
- (3) „пул от обезпечения“ означава активите, които представляват обезпечението на покритите облигации и които са отделени от останалите активи, държани от кредитната институция, емитираща покритите облигации;
- (4) „кредитна институция“ означава кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1) от Регламент (ЕС) 575/2013;
- (5) „специализирана институция за ипотечно кредитиране“ означава кредитна институция, която финансира заеми единствено чрез емитирането на покрити облигации и по закон има право да извършва само ипотечно кредитиране и кредитиране на публичния сектор, без да може да привлича влогове, но с възможност да приема други подлежащи на изплащане суми от граждани;
- (6) „предсрочна изискуемост на покрита облигация“ означава ситуация, при която дадена покрита облигация се обявява от емитиралата я кредитна институция или нейния представител за незабавно изискуема и дължима и плащанията по нея в полза на инвеститорите трябва да се извършат по-рано от първоначалния падеж;
- (7) „пазарна стойност“ по отношение на недвижимите имоти означава пазарната стойност съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 76) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- (8) „ипотечна заемна стойност“ по отношение на недвижимите имоти означава ипотечната заемна стойност съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 74) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- (9) „жилищен имот“ означава жилищен имот съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 75) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- (10) „първичен актив“ означава актив, който преобладава в пула от обезпечения, определяйки неговия характер;
- (11) „заместващ актив“ означава актив, различен от първичен актив, който участва за целите на изпълнението на изискванията за покритие;
- (12) „свръхобезпеченост“ означава законоустановеният или договорният размер на обезпечението, надхвърлящо изискуемото равнище, посочено в член 15;
- (13) „изискване за съчетано финансиране“ означава изискване за съвпадение на падежите на паричните потоци между изискуемите задължения и активи, като се гарантира, че плащанията от кредитополучателите са получени, преди да се извършат плащанията в полза на инвеститорите в покритите облигации, както

и че получените от кредитополучателите средства са най-малкото равни по стойност на плащанията, дължими на инвеститорите;

- (14) „нетни изходящи ликвидни потоци“ означава всички задължения, включително плащанията за погасяване на главницата и лихвите, както и плащанията по договори за деривати в рамките на програмата за покрити облигации, след приспадане на входящите потоци, произтичащи от активите в пула от обезпечения;
- (15) „падежна структура с възможност за удължаване“ означава механизъм, който дава възможност предварително определеният срок до падежа на покритите облигации да бъде удължен за определен период от време и при настъпването на конкретно събитие, задействащо тази възможност;
- (16) „публичен надзор върху покритите облигации“ означава надзор, осъществяван по отношение на програмите за покрити облигации, който осигурява спазването и изпълняването на изискванията, приложими за емитирането на покрити облигации;
- (17) „извънреден управител“ означава физическото или юридическото лице, определено да управлява програма за покрити облигации в случай на несъстоятелност на кредитната институция, емитираща покритите облигации в рамките на програмата.

ДЯЛ II

СТРУКТУРНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОКРИТИТЕ ОБЛИГАЦИИ

Глава 1

Механизъм за двойна защита и защита при несъстоятелност

Член 4

Механизъм за двойна защита

1. Държавите членки определят разпоредби, които дават право на инвеститорите в покрити облигации да предявят следните вземания:
 - а) вземане към кредитната институция, емитирала покритите облигации;
 - б) в случай на несъстоятелност или преструктуриране на кредитната институция, емитирала покритите облигации — привилегировано вземане по главницата и по всички начислени лихви от активите в пула от обезпечения;
 - в) в случай на несъстоятелност на кредитната институция, емитирала покритите облигации, и в случай че привилегированото вземане по буква б) не може да бъде удовлетворено изцяло — предявяване на вземане за удовлетворяване от масата на несъстоятелността на кредитната институция при равни условия спрямо обикновените кредитори с необезпечени вземания, определени в съответствие с националното законодателство, уреждащо реда на вземанията при производства по несъстоятелност.

2. Вземанията по параграф 1 са ограничени до пълния размер на задълженията за погасителни плащания по покритите облигации.
3. За целите на параграф 1, буква в) в случай на несъстоятелност на специализирана институция за ипотечно кредитиране държавите членки могат да определят разпоредби, предоставящи на инвеститорите в покрити облигации право на вземания, които са привилегирани спрямо необезпечените вземания на обикновените кредитори на специализираната институция за ипотечно кредитиране, определени в съответствие с националното законодателство, уреждащо реда на вземанията на кредиторите при обичайните производства по несъстоятелност, но които са подчинени спрямо вземанията на всички останали привилегирани кредитори.

Член 5

Защита при несъстоятелност

Държавите членки гарантират, че задълженията за погасителни плащания по покритите облигации не стават автоматично предсрочно изискуеми в случай на несъстоятелност или преструктуриране на емитиралите ги кредитни институции.

Глава 2

Пул от обезпечения и покритие

РАЗДЕЛ I

ДОПУСТИМИ АКТИВИ

Член 6

Допустими активи

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват покритите облигации да бъдат обезпечени във всеки един момент с висококачествени активи, посочени в член 129, параграф 1, букви а) — ж) от Регламент (ЕС) № 575/2013, или с други висококачествени активи, които отговарят най-малко на следните изисквания:
 - а) пазарната им стойност или ипотечната им заемна стойност могат да бъдат определени;
 - б) върху тях е учредена подлежаща на изпълнение ипотека, тежест, залог или друга гаранция;
 - в) изпълнени са всички правни изисквания за учредяването на тази ипотека, тежест, залог или друга гаранция;
 - г) ипотеката, тежестта, залогът или другата гаранция, които обезпечават актива, дават възможност на кредитната институция, емитираща покритите облигации, да реализира стойността на активите без излишно забавяне.

За целите на буква а) държавите членки определят разпоредби за оценяване на активите.

За целите на буква б) държавите членки определят разпоредби относно своевременното вписване и регистриране на ипотеките, тежестите, залозите или гаранциите върху активите в пула от обезпечения.

За целите на букви б) и г) държавите членки гарантират, че преди да включат тези активи в пула от обезпечения, кредитните институции, емитиращи покритите облигации, оценяват възможността за реализиране на активите.

2. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват от кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да въведат процедури, чрез които да следят дали използваните за обезпечение активи са застраховани по подходящ начин срещу риск от щети.
3. За целите на параграфи 1 и 2 държавите членки изискват от кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да документират използваните за обезпечение активи, както и кредитните си политики по отношение на спазването на разпоредбите в посочените параграфи.

Член 7 Активи извън Съюза

1. Държавите членки могат да предвидят възможността кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да включат в пула от обезпечения активи, намиращи се извън Съюза, при условие че е спазена разпоредбата по параграф 2.
2. Когато държавите членки предвиждат възможността по параграф 1, те гарантират защитата на инвеститорите, като проверяват дали активите извън Съюза отговарят на всички изисквания по член 6 и дали от правна гледна точка реализирането на тези активи би било сходно с това на активи, намиращи се в Съюза.

Член 8 Вътрешногрупови структури от обединени покрити облигации

Държавите членки могат да определят разпоредби за използването, посредством вътрешногрупова сделка, на покрити облигации, емитирани от кредитна институция, принадлежаща към дадена група („вътрешно емитирани покрити облигации“), като обезпечение за външно емитиране на покрити облигации от друга кредитна институция, принадлежаща към същата група („външно емитирани покрити облигации“). Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като включват в тези разпоредби най-малко следните изисквания:

- а) вътрешно емитираните покрити облигации, използвани като обезпечение за външно емитираните покрити облигации, се вписват в счетоводния баланс на кредитната институция, която извършва външното емитиране на покрити облигации;
- б) кредитната институция, която извършва външното емитиране на покрити облигации, има право да предяви вземане към кредитната институция, която извършва вътрешното емитиране на покритите облигации, обезпечено с тези вътрешно емитирани покрити облигации;
- в) външно емитираните покрити облигации се продават на инвеститори в покрити облигации извън групата;

- г) както вътрешно емитираните, така и външно емитираните покрити облигации отговарят на изискванията за степен на кредитно качество 1 съгласно част трета, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и са обезпечени с ипотечи върху жилищни или търговски недвижими имоти.

Член 9

Съвместно финансиране

1. При спазване на разпоредбите на параграф 2 държавите членки разрешават използването на заеми, обезпечени с ипотечи върху жилищни или търговски недвижими имоти, тежест, залог или други съпоставими права на обезпечение, предоставени от кредитна институция като активи в пула от обезпечения за емитирането на покрити облигации от друга кредитна институция.
2. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като определят разпоредби, уреждащи прехвърлянето на заемите и ипотеките, тежестите, залозите или другите съпоставими права на обезпечение от учредилата ги кредитна институция към кредитната институция, която е емитирала покритите облигации. Тези разпоредби гарантират, че всички изисквания по членове 6 и 12, са спазени.

Член 10

Състав на пула от обезпечения

Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като включват в пула от обезпечения активи, които са достатъчно еднородни и притежават сходни структурни характеристики, жизнен цикъл или рисков профил.

Член 11

Договори за деривати в пула от обезпечения

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като разрешават включването на договори за деривати в пула от обезпечения само когато са спазени най-малко следните изисквания:
 - а) включените в пула от обезпечения договори за деривати са предназначени изключително за хеджиране на риска;
 - б) договорите за деривати са достатъчно добре документирани;
 - в) договорите за деривати са отделени в съответствие с член 12;
 - г) договорите за деривати не могат да бъдат прекратени при несъстоятелност или реструктуриране на кредитната институция, емитираща покрити облигации;
 - д) договорите за деривати отговарят на изискванията, определени в съответствие с параграф 2.
2. За да се гарантира спазването на изискванията по параграф 1, държавите членки определят разпоредби относно включените в пула от обезпечения договори за деривати, които включват най-малко следните изисквания:
 - а) критериите за допустимост по отношение на контрагентите при хеджирането;

- б) ограниченията за стойността по договорите за деривати, които могат да се включат в пула от обезпечения;
- в) необходимата документация, която трябва да се представи във връзка с договорите за деривати.

Член 12

Отделяне на активите в пула от обезпечения

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват при отделянето на активите в пула от обезпечения да се спазват най-малко следните изисквания:
 - а) всички активи в пула от обезпечения могат да бъдат установени от кредитните институции, емитиращи покритите облигации;
 - б) кредитната институция, емитираща покритите облигации, отделя активите в пула от обезпечения въз основа на правно обвързващи и подлежащи на изпълнение изисквания;
 - в) всички активи в пула от обезпечения са защитени спрямо предявяване на всякакви вземания от трети страни и не са част от масата на несъстоятелността на кредитната институция, емитирала покритите облигации.

За целите на първата алинея активите в пула от обезпечения включват обезпеченията, получени във връзка с позиции по договори за деривати.

2. Отделянето на активите в пула от обезпечения по параграф 1 се извършва и в случай на несъстоятелност или реструктуриране на кредитната институция, емитирала покритите облигации.

Член 13

Наблюдател на пула от обезпечения

1. Държавите членки могат да изискват от кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да назначат наблюдател, който да извършва текущо наблюдение на пула от обезпечения във връзка с изискванията, посочени в членове 6—12 и членове 14—17.
2. Когато държавите членки предвиждат възможността по параграф 1, те определят разпоредби относно най-малко следните аспекти:
 - а) назначаването и освобождаването от длъжност на наблюдателя на пула от обезпечения;
 - б) критериите, на които наблюдателят на пула от обезпечения трябва да отговаря;
 - в) ролята и задълженията на наблюдателя на пула от обезпечения, включително в случай на несъстоятелност или реструктуриране на кредитната институция, емитираща покритите облигации;
 - г) задължението за докладване пред компетентния орган, определен по силата на член 18, параграф 2;
 - д) правото на достъп до информацията, необходима за изпълнението на задълженията на наблюдателя на пула от обезпечения.

3. Наблюдателят на пула от обезпечения действа отделно и независимо от кредитната институция, емитираща покрити облигации, и от нейния одитор.
4. Когато държавите членки предвиждат възможността по параграф 1, те уведомяват ЕБО за това.

Член 14

Информация за инвеститорите

1. Държавите членки гарантират, че информацията относно програмите за покрити облигации, предоставяна от кредитната институция, емитираща покрити облигации, е достатъчно подробна, така че инвеститорите да могат да направят оценка на характеристиките на програмата и свързаните с нея рискове и да извършат комплексна проверка.
2. За целите на параграф 1 държавите членки гарантират, че информацията се предоставя на инвеститорите най-малко веднъж на тримесечие и включва най-малко следната информация за портфейла:
 - а) стойността на пула от обезпечения и на покритите облигации в обращение;
 - б) географското разпределение и вида на активите в пула от обезпечения, размера на заемите и метода за оценяване;
 - в) информация за лихвените, валутните, кредитните, пазарните и ликвидните рискове;
 - г) падежната структура на активите в пула от обезпечения и на покритите облигации;
 - д) равнищата на изискваното покритие, както и на договорната и доброволната свръхобезпеченост;
 - е) процента на заемите с просрочие от повече от деветдесет дни.

Държавите членки гарантират, че на инвеститорите се предоставя агрегирана информация. Държавите членки могат също така да изискват информацията да се предоставя за всеки отделен заем.

3. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват от кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да публикуват на своите уебсайтове информацията, предоставена на инвеститорите в съответствие с параграфи 1 и 2.

РАЗДЕЛ II

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПОКРИТИЕ И ЛИКВИДНОСТ

Член 15

Изисквания за покритие

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват програмите за покрити облигации да отговарят във всеки един момент най-малко на следните изисквания за покритие:
 - а) всички задължения по покритите облигации, включително за изплащане на главницата и начислените лихви по покритите облигации в обращение,

- както и разходите по обслужването и управлението на програмата за покрити облигации, се покриват от активите в пула от обезпечения;
- б) при изчисляването на изискваното равнище на покритие трябва да се да гарантира, че общият номинален размер на всички активи в пула от обезпечения е най-малко равен по стойност на общия номинален размер на покритите облигации в обращение (принцип на номиналната стойност);
 - в) изискването за покритие може да бъде изпълнено посредством следните активи в пула от обезпечения:
 - i) първични активи;
 - ii) заместващи активи;
 - iii) ликвидни активи, държани в съответствие с член 16;
 - iv) договори за деривати, държани в съответствие с член 11;
 - v) законоустановена свръхобезпеченост;
 - г) в пула от обезпечения не участват необезпечени вземания, за които се счита, че е настъпило неизпълнение в съответствие с член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

За целите на първата алинея, буква б) държавите членки могат да предвидят използването и на други принципи на изчисляване, при условие че полученото равнище на покритие е не по-ниско от изчисленото съгласно принципа на номиналната стойност.

- 2. Държавите членки гарантират, че покритието и задълженията се изчисляват въз основа на една и съща методология.

Член 16

Изискване за ликвиден буфер за пула от обезпечения

- 1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват пултът от обезпечения във всеки един момент да включва ликвиден буфер, състоящ се от ликвидни активи, с които могат да бъдат покрити нетните изходящи ликвидни потоци по програмата за покрити облигации.
- 2. Ликвидният буфер за пула от обезпечения покрива нетните изходящи ликвидни потоци за период от 180 календарни дни.
- 3. Държавите членки гарантират, че ликвидният буфер за пула от обезпечения по параграф 1 се състои от следните видове активи:
 - а) активи от ниво 1, ниво 2А и ниво 2Б по силата на членове 10 — 12 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/61, оценени в съответствие с член 9 от посочения делегиран регламент и отделени в съответствие с член 13 от настоящата директива;
 - б) експозиции към кредитни институции, които отговарят на степен на кредитно качество 1, в съответствие с член 129, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

За целите на първа алинея, буква б) държавите членки гарантират, че необезпечените вземания по експозициите в неизпълнение в съответствие с член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013 не могат да участват в ликвидния буфер за пула от обезпечения.

4. Когато за кредитната институция, емитираща покрити облигации, се прилагат изисквания за ликвидност, установени в други законодателни актове на Съюза, държавите членки могат да решат да не прилагат националните разпоредби за транспониране на параграфи 1 — 3 през периода, посочен в тези законодателни актове на Съюза.
5. Държавите членки могат да предвидят възможността главницата при падежните структури с възможност за удължаване да се изчислява въз основа на окончателния падеж на покритата облигация.
6. Държавите членки гарантират, че изискванията по параграф 1 не се прилагат за покритите облигации, за които се прилагат изисквания за съчетано финансиране.

Член 17

Условия за използване на падежни структури с възможност за удължаване

1. Държавите членки могат да предвидят разпоредби за емитиране на покрити облигации с падежни структури с възможност за удължаване, когато защитата на инвеститорите е гарантирана най-малко по следните начини:
 - а) събитията, задействащи удължаването на срока до падежа, са определени в договор или в законодателен акт;
 - б) кредитната институция, емитираща покритите облигации, няма право да задейства по своя преценка удължаването на срока до падежа;
 - в) предоставената на инвеститорите информация за падежната структура е достатъчна, за да могат да определят риска по покритата облигация, и включва подробно описание на:
 - i) събитието, задействащо удължаването на срока до падежа;
 - ii) последиците от гледна точка на удължаването на срока до падежа в случай на несъстоятелност или преструктуриране на кредитната институция, емитираща покрити облигации;
 - iii) функциите на компетентния орган, определен по силата на член 18, параграф 2, и според случая — на извънредния управител, по отношение на удължаването на срока до падежа;
 - г) окончателният падеж на покритата облигация може да бъде определен във всеки един момент;
 - д) удължаването на срока до падежа не засяга реда на вземанията на инвеститорите в покритите облигации;
 - е) удължаването на срока до падежа не променя структурните характеристики на покритите облигации, що се отнася до механизма за двойна защита, предвиден в член 4, и защитата при несъстоятелност, предвидена в член 5.

2. Държавите членки, които са предвидили разпоредби за емитиране на покрити облигации с падежни структури с възможност за удължаване, уведомяват ЕБО за своето решение.

ДЯЛ III

ПУБЛИЧЕН НАДЗОР ВЪРХУ ПОКРИТИТЕ ОБЛИГАЦИИ

Член 18

Публичен надзор върху покритите облигации

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като приемат разпоредби за публичен надзор върху емитирането на покритите облигации.
2. За целите на публичния надзор върху покритите облигации по параграф 1 държавите членки определят един или повече компетентни органи. Държавите членки уведомяват Комисията и ЕБО за определените компетентни органи и посочват разпределението на техните функции и задължения.
3. Държавите членки гарантират, че определените по силата на параграф 2 компетентни органи наблюдават емитирането на покритите облигации, за да преценят дали се спазват изискванията, предвидени в националните разпоредби за транспониране на настоящата директива.
4. Държавите членки гарантират, че кредитните институции, емитиращи покрити облигации, регистрират всички свои сделки по програмата за покрити облигации и разполагат с адекватни и подходящи системи и процедури за документиране.
5. Държавите членки гарантират също така, че са въведени подходящи мерки, които дават възможност на компетентните органи, определени по силата на параграф 2, да получават необходимата информация, за да преценят дали се спазват изискванията в националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, да разследват евентуални нарушения на тези изисквания и да налагат административни наказания и корективни мерки в съответствие с националните разпоредби за транспониране на член 23.
6. Държавите членки гарантират, че компетентните органи, определени по силата на параграф 2, разполагат с експертните познания, ресурсите, оперативния капацитет, правомощията и независимостта, които са им необходими за изпълнението на функциите по публичен надзор върху покритите облигации.

Член 19

Разрешение за програми за покрити облигации

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват преди емитирането на покрити облигации по дадена програма за покрити облигации да бъде получено разрешение за нея. Държавите членки предоставят правомощието за предоставяне на такива разрешения на компетентните органи, определени по силата на член 18, параграф 2.
2. Държавите членки определят изискванията, на които трябва да отговаря разрешението по параграф 1, които включват най-малко следното:
 - а) подходящ план за дейността, включващ емитирането на покрити облигации;

- б) подходящи политики, процедури и методики за одобряване, изменение, подновяване и рефинансиране на заемите, включени в пула от обезпечения, които осигуряват защита на инвеститорите;
- в) управленски персонал и служители, на които са възложени специални функции във връзка с програмата за покрити облигации и които притежават подходяща квалификация и знания, свързани с емитирането на покрити облигации и управлението на програмата за покрити облигации;
- г) административна структура на пула от обезпечения, която отговаря на приложимите изисквания в националните разпоредби за транспониране на настоящата директива.

Член 20

Публичен надзор върху покритите облигации при несъстоятелност или преструктуриране

1. В случай на преструктуриране на кредитна институция, емитираща покрити облигации, определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи си сътрудничат с органа за преструктуриране, за да се гарантира защитата на правата и интересите на инвеститорите в покрити облигации най-малко чрез проверка на непрекъснатостта на управлението на програмата за покрити облигации през периода на процеса по преструктуриране.
2. В случай на несъстоятелност на кредитна институция, емитираща покрити облигации, държавите членки могат да предвидят назначаването на извънреден управител, за да се гарантира защитата на правата и интересите на инвеститорите в покрити облигации най-малко чрез извършването на проверка на непрекъснатостта на управлението на програмата за покрити облигации през периода на производството по несъстоятелност.

В случаите, в които държавите членки предвиждат такава възможност, те изискват провеждането на консултация с определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи относно назначаването и освобождаването от длъжност на извънредния управител.

3. В случаите, в които държавите членки предвиждат назначаването на извънреден управител в съответствие с параграф 2, те приемат разпоредби за определяне на неговите задачи и отговорности най-малко по отношение на:
 - а) погасяването на задълженията по покритите облигации;
 - б) управлението и реализирането на активите в пула от обезпечения, включително тяхното прехвърляне, заедно със задълженията по покритите облигации, към друга кредитна институция, емитираща покрити облигации;
 - в) извършването на всички правни сделки, необходими за правилното управление на пула от обезпечения, текущото наблюдение на покритието на задълженията по покритите облигации, откриването на производство за събиране на активите в пула от обезпечения, както и за прехвърлянето на остатъчните активи след погасяването на всички задължения по покритите облигации към масата на несъстоятелността на кредитната институция, емитирала покритите облигации.

4. Държавите членки гарантират, че в случай на несъстоятелност или реструктуриране се осъществяват необходимата координация и обмен на информация между определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи, извънредния управител, ако такъв е бил назначен, и органа за реструктуриране.

Член 21

Докладване пред компетентните органи

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като изискват от кредитните институции, емитиращи покрити облигации, да представят на определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи доклади относно информацията за програмите за покрити облигации по параграф 2. Докладите се представят редовно, както и при поискване. Държавите членки определят разпоредби относно честотата на редовните доклади.
2. В задълженията за докладване, които трябва да се определят по силата на параграф 1, се изисква предоставянето на информация най-малко относно следните изисквания към програмата за покрити облигации:
- а) механизма за двойна защита в съответствие с член 4;
 - б) защитата при несъстоятелност в съответствие с член 5;
 - в) допустимостта на активите и изискванията за пула от обезпечения в съответствие с членове 6—11;
 - г) отделянето на активите в пула от обезпечения в съответствие с член 12;
 - д) дейността на наблюдателя на пула от обезпечения в съответствие с член 13;
 - е) изискванията към информацията за инвеститорите в съответствие с член 14;
 - ж) изискванията за покритие в съответствие с член 15;
 - з) ликвидния буфер за пула от обезпечения в съответствие с член 16;
 - и) условията за използване на падежни структури с възможност за удължаване в съответствие с член 17.
3. Държавите членки предвиждат разпоредби за докладване относно изискванията по параграф 2 от страна на кредитните институции, емитиращи покрити облигации, пред определения по силата на член 18, параграф 2 компетентен орган в случай на несъстоятелност или реструктуриране на кредитна институция, емитираща покрити облигации.

Член 22

Правомощия на компетентните органи за целите на публичния надзор върху покритите облигации

1. Държавите членки гарантират защитата на инвеститорите, като предоставят на определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи всички правомощия за надзор, разследване и налагане на наказания, които са им необходими за осъществяването на публичния надзор върху покритите облигации.

2. Правомощията по параграф 1 съдържат следното:
- а) правомощие за предоставяне или отказ за предоставяне на разрешения по силата на член 19;
 - б) правомощие за редовен преглед на програмата за покрити облигации с цел оценка на спазването на настоящата директива;
 - в) правомощие за извършване на проверки от разстояние и на място;
 - г) правомощие за налагане на административни наказания или корективни мерки в съответствие с националните разпоредби за транспониране на член 23;
 - д) правомощие за приемане и изпълнение на надзорни указания за емитирането на покрити облигации.

Член 23

Административни наказания и корективни мерки

1. Държавите членки определят разпоредби за установяването на подходящи административни наказания и корективни мерки, приложими най-малко в следните ситуации:
- а) кредитна институция, която е получила разрешение за емитиране на покрити облигации въз основа на неверни данни или чрез други неправомерни средства;
 - б) кредитна институция, която вече не отговаря на условията, при които е предоставено разрешението;
 - в) кредитна институция, която емитира покрити облигации, без да е получила разрешение в съответствие с разпоредбите за транспониране на член 19;
 - г) кредитна институция, емитираща покрити облигации, която не спазва изискванията, установени в разпоредбите за транспониране на член 4;
 - д) кредитна институция, емитираща покрити облигации, които не отговарят на изискванията, установени в разпоредбите за транспониране на член 5;
 - е) кредитна институция, емитираща покрити облигации, които не са обезпечени в съответствие с разпоредбите за транспониране на член 6;
 - ж) кредитна институция, емитираща покрити облигации, които са обезпечени с намиращи се извън Съюза активи, в нарушение на изискванията, установени в разпоредбите за транспониране на член 7;
 - з) кредитна институция, емитираща покрити облигации, която обезпечава покритите облигации във вътрешногрупова структура от обединени покрити облигации в нарушение на изискванията, установени в разпоредбите за транспониране на член 8;
 - и) кредитна институция, емитираща покрити облигации, която не спазва условията за съвместно финансиране, определени в разпоредбите за транспониране на член 9;

- й) кредитна институция, емитираща покрити облигации, която не спазва изискванията за състава на пула от обезпечения, установени в разпоредбите за транспониране на член 10;
 - к) кредитна институция, емитираща покрити облигации, която включва договори за деривати в пула от обезпечения за цели, различни от хеджирането, или която не спазва изискванията, установени в разпоредбите за транспониране на член 11;
 - л) кредитна институция, емитираща покрити облигации, която не спазва изискванията за отделяне на активите в пула от обезпечения в съответствие с разпоредбите за транспониране на член 12;
 - м) кредитна институция, емитираща покрити облигации, която не докладва изискваната информация или предоставя непълна или неточна информация в нарушение на разпоредбите за транспониране на член 14;
 - н) кредитна институция, емитираща покрити облигации, която многократно или системно не успява да поддържа ликвиден буфер за пула от обезпечения в нарушение на разпоредбите за транспониране на член 16;
 - о) кредитна институция, емитираща покрити облигации, която не спазва условията за използване на падежни структури с възможност за удължаване, определени в разпоредбите за транспониране на член 17;
 - п) кредитна институция, емитираща покрити облигации, която не докладва изискваната информация или предоставя непълна или неточна информация относно задълженията в нарушение на разпоредбите за транспониране на член 21, параграф 2, точки а) — и).
2. Наказанията и мерките по параграф 1 трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи и да включват най-малко следното:
- а) отнемане на разрешението за емитиране на покрити облигации;
 - б) публично изявление, в което се посочват самоличността на физическото лице или данните на юридическото лице и естеството на нарушението в съответствие с член 24;
 - в) разпореждане, с което от физическото или юридическото лице се изисква да преустанови съответното деяние и да не извършва повторно нарушение;
 - г) административни имуществени санкции.
3. Държавите членки гарантират също така, че административните наказания и корективните мерки се изпълняват ефективно.
4. Държавите членки гарантират, че когато определят вида на административните наказания или другите корективни мерки, както и размера на административните имуществени санкции, компетентните органи отчитат всички изброени по-долу обстоятелства, според случая:
- а) тежестта и продължителността на нарушението;
 - б) равнището на отговорност на физическото или юридическото лице, отговорно за нарушението;

- в) финансовото състояние на физическото или юридическото лице, отговорно за нарушението, включително общия оборот на юридическото лице или годишния доход на физическото лице;
 - г) величината на печалбата, която е получило отговорното за нарушението физическо или юридическо лице в резултат на нарушението, както и на загубите, които е избегнало, доколкото могат да се определят;
 - д) загубите, понесени от трети страни в резултат на нарушението, доколкото могат да се определят;
 - е) доколко отговорното за нарушението физическо или юридическо лице оказва съдействие на компетентния орган;
 - ж) предишни нарушения на физическото или юридическото лице, отговорно за нарушението;
 - з) действителните или евентуалните системни последици от нарушението.
5. Когато разпоредбите по параграф 1 се прилагат по отношение на юридически лица, държавите членки гарантират също така, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи прилагат административните наказания и корективните мерки по параграф 2 от настоящия член спрямо членовете на управителния орган, а също така и спрямо други физически лица, които носят отговорност за нарушението съгласно националното законодателство.
6. Държавите членки гарантират, че преди да вземат решение за налагане на административните наказания или корективните мерки по параграф 2, определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи дават възможност на съответното физическо или юридическо лице да бъде изслушано.
7. Държавите членки гарантират, че решенията за налагане на административните наказания или корективните мерки по параграф 2 са надлежно мотивирани и могат да бъдат обжалвани.

Член 24

Публикуване на административните наказания и корективните мерки

1. Държавите членки гарантират, че в разпоредбите за транспониране на настоящата директива са предвидени правила, с които се изисква административните наказания и корективните мерки да бъдат публикувани без излишно забавяне на официалния уебсайт на определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи.
2. Правилата, приети по силата на параграф 1, изискват най-малко публикуването на всяко решение, което не е обжалвано и което е наложено поради нарушение на разпоредбите за транспониране на настоящата директива.
3. Държавите членки гарантират, че при публикуването се посочват видът и естеството на нарушението, както и самоличността на физическото лице или данните на юридическото лице, на което е наложено наказанието. Те гарантират също така, че тази информация се публикува без излишно забавяне, след като съответното лице е уведомено за тези наказания и при спазване на разпоредбите на параграф 4.

4. Когато държавите членки допускат публикуването на информация за наказания, които са обжалвани, определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи също без излишно забавяне публикуват на официалния си уебсайт информация за обжалването и резултата от него.
5. Държавите членки гарантират, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи публикуват наказанията, без да разкриват кои са нарушителите и по начин, който е в съответствие с националното законодателство, във всеки от следните случаи:
 - а) когато наказанието е наложено на физическо лице и е установено, че публикуването на лични данни е непропорционално;
 - б) когато публикуването би застрашило стабилността на финансовите пазари или текущо наказателно разследване;
 - в) когато публикуването би причинило, доколкото това може да се установи, непропорционални щети на засегнатите институции или физически лица.
6. В случаите, в които е взето решение за публикуване на наказание или мярка, без да се разкрива кой е нарушителят, държавите членки могат да предвидят възможността публикуването на съответните данни да се отложи.
7. Държавите членки гарантират, че всички окончателни съдебни решения за отмяна на решение за налагане на административно наказание или корективна мярка също се публикуват.
8. Държавите членки гарантират, че информацията, публикувана по силата на параграфи 2—6, се съхранява на официалния уебсайт на определения по силата на член 18, параграф 2 компетентен орган за срок от най-малко пет години след публикуването ѝ. Публикуваните лични данни се съхраняват на официалния уебсайт само за необходимия срок и в съответствие с приложимите правила за защита на личните данни.
9. Определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи информират ЕБО за всички наложени административни наказания и корективни мерки, включително, в съответните случаи, за всички обжалвания и резултата от тях. Държавите членки гарантират, че компетентните органи получават информацията и подробните данни за всички окончателни съдебни решения за наложени наказателноправни санкции и ги предават на ЕБО.
10. ЕБО поддържа централна база данни за административните наказания и корективните мерки, за които е уведомен. Достъп до тази база данни имат само компетентните органи и тя се актуализира въз основа на информацията, предоставена от тях в съответствие с параграф 9.

Член 25

Задължения за сътрудничество

1. Държавите членки гарантират, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи си сътрудничат тясно с компетентния орган, осъществяващ общия надзор върху кредитните институции в съответствие с приложимото за тях законодателство на Съюза.
2. Държавите членки гарантират също, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи си сътрудничат тясно помежду си. Това

сътрудничество включва взаимно предоставяне на всякаква информация, имаща отношение към упражняването на надзорните функции на други органи съгласно националните разпоредби за транспониране на настоящата директива.

3. За целите на параграф 2, второто изречение държавите членки гарантират, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи:
 - а) съобщават цялата необходима информация при поискване от друг такъв компетентен орган;
 - б) съобщават всякаква важна за други компетентни органи в други държави членки информация по собствена инициатива.
4. Държавите членки също така гарантират, че компетентните органи по параграф 1 си сътрудничат с ЕБО за целите на настоящата директива.
5. За целите на настоящия член информацията се счита за важна, ако може съществено да повлияе върху оценката на емитирането на покрити облигации в друга държава членка.

Член 26

Изисквания за оповестяване

1. Държавите членки гарантират, че определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи публикуват на официалния си уебсайт следната информация:
 - а) текстовете на националните закони, подзаконови и административни разпоредби и общите указания, приети във връзка с емитирането на покрити облигации;
 - б) списък на кредитните институции, които имат разрешение да емитират покрити облигации;
 - в) списък на покритите облигации, за които може да се използва знакът за европейски покрити облигации.
2. Оповестената в съответствие с параграф 1 информация трябва да бъде достатъчна, за да даде възможност за рационално съпоставяне на подходите, възприети от компетентните органи на различните държави членки. Тази информация се актуализира с цел отразяване на евентуални промени.
3. За целите на параграф 1, букви б) и в) определените по силата на член 18, параграф 2 компетентни органи ежегодно уведомяват ЕБО за списъците на кредитните институции и покритите облигации.

ДЯЛ IV

ЗНАК ЗА ЕВРОПЕЙСКИ ПОКРИТИ ОБЛИГАЦИИ

Член 27

Знак за европейски покрити облигации

Държавите членки дават възможност на кредитните институции да използват знака за европейски покрити облигации за облигациите, които отговарят на изискванията, установени в разпоредбите за транспониране на настоящата директива.

ДЯЛ V ИЗМЕНЕНИЯ НА ДРУГИ ДИРЕКТИВИ

Член 28

Изменение на Директива 2009/65/ЕО

Член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО се изменя, както следва:

1. първата алинея се заменя със следното:

„Държавите членки могат да завишат ограничението от 5 %, предвидено в параграф 1, първа алинея, най-много до 25 % в случаите, в които облигациите са емитирани преди [До Службата за публикации: моля, въведете датата, посочена в член 32, параграф 1, втора алинея от настоящата директива + 1 ден] и са отговаряли на изискванията по настоящия параграф във варианта, приложим към датата на тяхното емитиране, или в случаите, в които облигациите попадат в обхвата на определението за покрити облигации в съответствие с член 3, точка 1) от Директива (ЕС) 20XX/XX на Европейския парламент и на Съвета*.

* [До Службата за публикации: моля, въведете позоваване на Директива (ЕС).../... на Европейския парламент и на Съвета от ... г. относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на Директива 2009/65/ЕО и Директива 2014/59/ЕС (ОВ С [...], [...], стр. [...]).“;

2. третата алинея се заличава;

Член 29

Изменение на Директива 2014/59/ЕС

В член 2, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС точка 96) се заменя със следното:

„96) „покрита облигация“ означава инструмент, който е посочен в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета* във варианта, приложим към датата на емитирането на инструмента, и е емитиран преди [До Службата за публикации: моля, въведете датата, посочена в член 32, параграф 1, втора алинея от настоящата директива + 1 ден], или покрита облигация съгласно определението в член 3, точка 1) от Директива (ЕС) 20XX/XX на Европейския парламент и на Съвета**;

* Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

** [До Службата за публикации: моля, въведете позоваване на Директива (ЕС).../... на Европейския парламент и на Съвета от ... г. относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на Директива 2009/65/ЕО и Директива 2014/59/ЕС (ОВ С [...], [...], стр. [...]).“

ДЯЛ VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 30

Преходни мерки

Държавите членки гарантират, че за покритите облигации, емитирани преди ХХ [До Службата за публикации: моля, въведете датата, посочена в член 32, параграф 1, втора алинея от настоящата директива + 1 ден] и отговарящи на изискванията, определени в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО във варианта, приложим към датата на емитирането им, не се прилагат изискванията, установени в членове 5—12 и членове 15, 16, 17 и 19 от настоящата директива, но могат да продължат да се смятат за покрити облигации в съответствие с настоящата директива до настъпването на техния падеж.

Член 31

Прегледи и доклади

1. В срок до ХХ [До Службата за публикации: моля, въведете датата, посочена в член 32, параграф 1, втора алинея от настоящата директива + 3 години] Комисията, в тясно сътрудничество с ЕБО, представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно възможността за въвеждане на режим на еквивалентност по отношение на кредитни институции, емитиращи покрити облигации, и инвеститори в покрити облигации от трети държави, при отчитане на международните тенденции в областта на покритите облигации, и по-специално промените в нормативната среда в трети държави.
2. В срок до ХХ [До Службата за публикации: моля, въведете датата, посочена в член 32, параграф 1, втора алинея от настоящата директива + 3 години] Комисията, в тясно сътрудничество с ЕБО, представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на настоящата директива по отношение на нивото на защита на инвеститорите и тенденциите в областта на покритите облигации в Съюза, включително развитието в следните направления:
 - а) броя на разрешенията за емитиране на покрити облигации;
 - б) броя на покритите облигации, емитирани в съответствие с разпоредбите за транспониране настоящата директива и член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - в) активите, обезпечаващи емитираните покрити облигации;
 - г) равнището на свръхобезпеченост;
 - д) трансграничните инвестиции в покрити облигации, включително входящите и изходящите инвестиции от и към трети държави;
 - е) емитирането на покрити облигации с падежни структури с възможност за удължаване.
3. За целите на параграф 2 в срок до ХХ [До Службата за публикации: моля, въведете датата, посочена в член 32, параграф 1, втора алинея от настоящата

директива + 2 години] държавите членки предават на Комисията информацията по букви а) — е).

Член 32

Транспониране

1. В срок до [да се впише дата – датата на влизане в сила + 1 година] държавите членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби, считано от [да се впише дата – дата в първата алинея + 1 ден].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 33

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 34

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател